

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Lvdovici De Ponte, Societatis Iesv, Meditationvm De Praecipvis Fidei Nostrae Mysteriis

Vitae Ac Passionis D. N. Iesv Christi; B.V. Mariae, & aliquorum Sanctorum

Qvae Mysteria Resvrrrectionis, Apparitionis, & Ascensionis, vsq[ue] ad
Spiritus Sancti Aduentum & Euangelij promulgationem, complectitur

Puente, Luis de la

Coloniae, Anno M.DC.XII.

Med. 8. De Apparitione facta Apostolis simul ipso die Resurrectionis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-38195](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-38195)

MEDITATIO VIII.

DE APPARITIONE,
qua ipso die Resurrectionis
Christus Apostolis ap-
paruit.

PUNCTVM I.

a Ioan. 20.

19.

b. Luca. 24.

36.

CVM sero esset die illo resurre-
ctionis, & fores essent clausæ,
ubi erant discipuli congregati
propter metū Iudæorū, b venit
Iesus, & stetit in medio illorū.

I. PERPENDENDA hic sunt causæ, cur
distulerit Christus Dominus hanc Apostolo-
rum visitationem, vsque ad vesperum, inter
quos multi erant, qui vehementer illū aman-
tes, videre desiderarent, vt S. Ioannes, S. An-
dreas & alij *Prima* causa fuit, quod inter illos
essent aliqui tardiores ad credendū, ideòq; o-
porteret illos sentim disponere, vt hæc visi-
tatio magis illis esset utilis. *Secunda* causa, vt
probarer patientiam magis dilectorum, &
hæc dilatione eorum desiderium ipsum vi-
dendi, magis acueret, & melius essent dispo-
siti ad fauorem & gratiam, quam illis facere
statuerat. *Tertia* causa fuit, quia familiare est
Domino nostro consolationem suis adferre,
quando ipsi maximè diffidunt, se illam acce-
pturos: Ideòque, cū Apostoli, iam se in cæ-
naculo clausissent, omnino diffidentes se illa
die Magistrum suum visuros, tunc ingreditur

repen-

repentē, & illos visitat. HINC documentum accipiam, patienter expectandi Dei visitationem & consolationem; certò mihi persuadens, ad futurum ipsum mihi tempore maxime oportuno, memor sententiæ Habacuc: *c si moram fecerit, expecta illum, quia veniens veniet, & non tardabit*; Et Iob dicentis, *d cum te consumptum putaueris, orieris vt Lucifer.*

c Habac. 2.
3.
d Iob. 11. 17

II. DEINDE perpendam causas, ob quas voluerit *clausis Ianuis*, ad illos intrare. quarum vna fuit, vt suis discipulis manifestum faceret, quod ipsius corpus esset verè glorificatum, & ob dotem subtilitatis posset penetrare quocunque vellet, absque vilo obstaculo. Deinde vt eadem opera ostenderet, omnipotentia suæ efficacitatem; & setanquam Dominum absolutum, posse animam ingredi, visitare, & suis inspirationibus consolari, ac pro suo libitu mutare; nullo existente qui vel impedire, vel *resistere* valeat eius efficaci voluntati. Item vt insinuaret gratum sibi esse, quod ipsius serui, cordis sui portas & fenestras claudant, quæ sunt sensus externi, *siquia ascendit mors per fenestras, & ingreditur domos nostras*: Illis enim clausis, ingreditur ipse, tanquam author vitæ, vt repleat nos læticia. O Rex gloriæ, tua est anima mea, & omnes eius facultates: nam domus est à tua omnipotentia fabricata, vt tua sit habitatio: ingredi illam, Domine, & in me fac quòd tibi lubet: cupio enim nihil resistere ijs, quæ tu statueris: desidero omnes eius portas ita

c Rom. 9.
19.

f Ierem. 9.
21.

claudere vt nihil ingrediatur, quod oculis tuis displiceat: sed si tu intus manes, hæc præsentia tua, erunt omnes melius occlusæ.

III. TERTIO causas exquiram, cur steterit *in medio* eorum? forte autem voluit ipsos intelligere, verum id esse, quod aliquando eis dixerat, *g vbi sunt duo vel tres congregati in nomine meo, ibi sum in medio illorum.* Instar Solis illos illustrans; & instar Magistri docens; instar Pastoris, gubernans; tanquam Mediator inter Deum & homines eos pacificans. Denique instar protectoris, eos suis alis protegens ac defendens; omnia enim hæc officia præstat hic Dominus erga suos, quando se collocat in medio illorum. O Anima mea, siquidem vbi duo vel tres coniunguntur in nomine Christi, statim ipse adest in medio illorū, stude & contende, vt tres tuæ facultates, memoria, intellectus, & voluntas, congregentur & coniungantur in oratione, clausis portis sensuum: mox enim aderit ipse tuus Dominus, & in medio earum se constituet, illas sicut sol illuminans, sicut Magister docens, sicut Pastor gubernans, ac demū secum illas perfectâ amoris vnctione coniungens.

PVNCTVM II.

a Luca. 24.
36.

a DIXIT illis Iesus, pax vobis, ego sum, nolite timere. Cõturbati verò & cõterriti, existimabāt se Spiritum videre. Et dixit eis, quid

tur-

turbati estis? videte manus meas & pedes, quia ego ipse sum: palpate & videte: quia spiritus carnem & ossa non habet, sicut me videtis habere. Et cum hoc dixisset, ostendit eis manus & pedes, b & latus, gausi sunt ergo discipuli, viso Domino.

b Ioan. 20.
20.

I. CONSIDERANDA sunt primo tria verba, quæ Christus Dominus noster, suis Apostolis dixit, cum esset in medio eorum, quæ sunt effectus & signa boni spiritus. Primum verbum fuit, *pax vobis*: atque si illis diceret, mementote, me aliquando vobis dixisse, c *pacem relinquo vobis, pacem meam do vobis*: Hanc pacem iam passione & morte mea obtinui; ideoque denuo eam vobis communico, eaque saluto. Secundum verbum fuit, *ego sum*, quasi diceret: ille ego sum, qui alias eram, eadem nunc est natura mea, eadem persona, eadem conditio; ego sum vester Magister, vester Saluator, protector, frater, ac vester Deus, protulit autem hoc verbum modo quodam, adeo iucundo, ut quietos & tranquillos reddiderit, & ut eum agnoscerent, effecerit. Et tunc adiecit tertium verbum, dicens: *nolite timere*: atque si diceret, etsi inuadat vos timor, ne tamen illum admiseritis; nec Iudæorum furorem timete, nec iram gentilium, nec rabiem Regum & Principum, qui insurrexerunt contra me: nam, existente me in medio vestrum, ab omnibus his periculis estis tuti. O Rex gloriæ, veni etiam ad animam meam; & sta in medio facultatum eius, ac dic illis; pax vobis,

c Ioan. 14.
27.

Da

Da mihi Domine pacem, quā mundus nō potest dare; pone pacem inter carnem & spiritum meum; inter animæ meæ facultates, internas, & sensus externos; pacifica me cū tuo Patre, & cum fratribus meis. Dic Domine, animæ meæ; ego sum, noli timere, si enim hoc pignus habeam, quōd tu mecum sis, nō est cur timeam, talem habens protectorem.

II. **D E I N D E** perpendam, eiusdem Christi Domini nostri benignitatem, qui non contentus, quod suos discipulos certos reddidisset de sua Resurrectione, spectabile eis præbens proprium corpus, & propria voce, quam audire poterant, eis loquens; vult etiam tactū eorum certum reddere, potestatem eis faciens, corpus ipsum tangendi & palpandi; præcipuè verò pedes, manus & latus, vbi signa clavorum & lanceæ erant seruata; ad sananda vulnera infidelitatis & pusillanimitatis, quibus eorum corda erant sauciata: nam in hunc finem, inter alios, ea signa etiam post Resurrectionem voluit retinere: & ita re ipsa euenit, quōd accedentes magna reuerentia & amore, eo tactu fuerunt Apostoli illustrati, & in fide confirmati, & amore, gaudioq; repleti, ob gloriam sui Magistri. Gratias tibi, Magister Supreme, ob eum fauorem & gratiam, tuis discipulis collatam, & in eis, omnibus etiam nobis. Satis apparet, commutasse te legem timoris, in legem amoris, siquidem olim *d percutiebas eos qui curiositate permoti, viderent arcam Domini, & qui temerè ad eandem te-*

di. Reg. 6
19.

e 2. Reg. 6. 6

nen.

nendam, extenderant; sed nunc te ipsum, veram novi testamenti arcam, videndum & tangendum præbes, vitam & gaudium tribuens discipulis te videntibus, & tangentibus. O si quis felici illi discipulorum societati interfuisset, ut videre licuisset pulchritudinem, & elegantiam Iesu, dulcemque eius vocem audire, ac pretiosissima vulnera tangere. O dulcissime Iesu, in me spiritu, in veneranda tua præsentia constituo, tuamque celsissimam maiestatem adoro, & in intimo cordis mei prostratus, accedo, ut pretiosissima tua vulnera osculer magna fiducia, quod per illa sim à meis vulneribus liberandus.

PUNCTVM III.

ALIVIBVS autem ex discipulis, a *ad* *Luca 24.*
41. huc non credentibus, ipsum esse eundem, qui fuisset crucifixus, & admirantibus præ gaudio, dixit: habetis hic aliquid, quod manducetur? at illi obtulerunt ei partem piscis assi, & fauum mellis. Et cum manducasset coram eis sumens reliquias, dedit eis.

IPERPENDENDA hic est magnitudo amoris Christi Domini nostri, qui non contentus ijs, quæ prius ad discipulos reddendos certos de sua Resurrectione dixerat & fecerat; hoc etiam aliud signum magnæ familiaritatis & fraternæ affabilitatis adiecit, ut peteret aliquid ad comedendum, & coram illis comederet; etiamsi comedere, valde esset alienum ab statu corporis glorificati. Ex quo magnū

motiuum accipiam ad eum amandum, qui ita se humiliat & humanum præbet, ob nostrum commodum: accipiam etiam exemplum me ipsum humiliandi, vt benefaciam proximis meis, etiam cum opus fuerit aliquid præstare, quod non omnino cum celsitudine mei status conueniat. Neque enim exstimandum est, huic celsitudini repugnare, quod fit in bonum proximorum.

II. SECUNDO expendendum est mysterium huius comestionis. Nam piscis assus, figura est sacratissimæ eius humanitatis, quæ igne tribulationum fuit in cruce assata; fauus autem mellis refert eius Diuinitatem, quæ fons est omnis dulcedinis; & vtraq; res simul est in sanctissimo Altaris Sacramento; Vtramque comedit ipse Christus, in nocte suæ Passionis; vtramq; illi offerimus in sacrificium, & ipse nobis præbet in alimentum animarum, vt nos inflammet igne amoris sui, repletque læticia spirituali. O Dilecte cordis mei, si petis à me aliquid ad comedendum, quid tibi offerre poterò, tuo palato gratum, nisi piscem hunc & fauum mellis! Quod tu mihi dedisti, id ego tibi reddo; & à manu tua expecto illud recipere, vt comedam, & meæ necessitati remedium afferam: & si aliquid aliud desideras, ecce hic me, qui instar piscis, in perturbatissimo huius mundi mari vagor, per libertatem carnis, subditus malis sensualitatis meæ humoribus. Deduc me Domine ex isto mari; assa me igne tui amoris, exsicca

hor.

horrendas humilitates meas, & condiens dulcedine gratiæ tuæ, vt instar faui mellis, Gratus sim cibus palato tuo. Amen.

III. DENIQUE perpendam, quòd Christus Dominus noster, cum satis discipulis suis ostendisset, se reipsa esse, qui erat, ex prædictis signis: reuocauit illis in memoriã: quicquid eo vsque actum fuisset, id non casu aliquo factum esse, sed *b quoniam necesse esset impleri omnia, qua scripta erant in lege Moysis, & Prophetis, & Psalmis de ipso; & tunc aperuit illis sensum, vt intelligerent scripturas, sicut fecerat cum ijs, qui ibant in Emmaus. Estq; fas credere, eorum corda etiam fuisse ardentia intra ipsos, cum ille scripturas declararet.*

b. Luca. 24.
44.

Hoc fauore & comitate, finem imposuit Christus Dominus testimonijs suæ Resurrectionis, dum eam confirmauit sacris scripturis, quas nemo intelliget, nisi ipse Christus, sensum ei, ad eas intelligendas, aperiat; cuius luce si eas intellexerit, non prætermittet credere & admittere, quod illæ dicunt. O Magister coelestis, qui tuis Apostolis dixisti, *c quia vobis datum est, nosse mysteria regni Dei, ceteris autem in parabolis, vt videntes non videant, & audientes non intelligant*: Fateor, sublimia tua mysteria mihi esse occulta, meumque sensum ad illa clausum: quia meis peccatis valde est obscuratus: sed memento Domine, te, passionis tuæ meritis, *d librum qui erat in dextera sedentis supra thronum, signatum sigillis septem*, ita aperuisse, vt legi posset.

c. Luca. 8.
11.
Matt. 13. 11.

d. Apocul.
1. 8.

Aperi,

Aperi, Domine, & mihi librum tuorum sacrorum mysteriorum ita, ut illa intelligens, igne tui amoris totus accendar.

Ex dictis in hac meditatione, deprehenditur praxis, & modus specialis, quo Deus utitur, in consolandis suis familiaribus, per sensus internos, de quibus actum est §. II. Introductionis huius operis. Nam in hac apparitione consolatus est Christus suos Apostolos, non solum quoad sensus externos, sed etiam proportionaliter quoad internos: Nam quoad visum, ostendit se illis resuscitatum & pulcherrimum; quoad auditum, locutus est eis comiter & affabiliter; quoad tactum, præbens seipsum illis, ut tangerent, eius vulnera; quoad gustatum, distribuens illis reliquias piscis & fauis; ac denique aperiens illis ac perficiens internum sensum, ut sacras scripturas intelligerent, & latentia in eis mysteria cognoscerent. Quod totum operatur Christus Dominus noster spiritualiter, in illis animabus, quæ se dedunt contemplationi, sicut in prædicto. §. est explicatum, & ad-

huc dicitur in subsequentibus Meditationibus.